

азъ да ви разказвамъ по-послѣ, то вие трѣба да са помъчите въ тая книжка. Слушайте. Химическо сѣдинение са нарича онова, когато двѣ тѣла са сѣдиняватъ и образуватъ ново тѣло, което никакъ не прилича на своите родители; а механическо смѣшване са нарича онова, когато двѣ тѣла са сѣдиняватъ заедно, но не губатъ своите първоначални свойства. Да ви приведа нѣколко примѣра. Когато въгленътъ гори въ кислородътъ, то тие двѣ тѣла са сѣдиняватъ химически и сѣставляватъ особенъ газъ, който са нарича *въглена кислота*; а когато желѣзото са намира на влажно мѣсто, то привлича камъ себѣ си кислородътъ и образува съ него ржда. Рждата не прилича ни на кислородътъ, ни на желѣзото, слѣдователно кислородътъ и желѣзото са сѣдиняватъ химически. А когато ние смѣсиме *сѣрни* (тикюртни) цвѣтъ и желѣзни стѣржки, то правиме механическо сѣдинение, защото ни сѣрниятъ цвѣтъ, ни желѣзните стѣржки не губатъ своите свойства. Ние можеме даже да отличиме едното тѣло отъ другото съ просто око; а съ помощта на магнитътъ ние можеме даже твърде лесно да отдѣлимъ желѣзото отъ тикюртътъ. Но ако тие двѣ тѣла бѣдатъ нагрѣяни до извѣстна степенъ, то са сѣдиняватъ химически, т. е. тие са сѣдиняватъ сѣвсѣмъ и образуватъ такова едно черно тѣло, което не прилича ни на желѣзо, ни на тикюртъ. Ако налѣвме вода въ *сѣрна кислота* (витриолъ), то правиме химическо сѣдинение, защото и водата, и кислотата мѣняватъ своите особености. Това измѣнение е очевидно за сѣкиго. Когато наливаме вода въ сѣрна кислота, то видиме, че кислотата, която е била до